

де въ нѣкоя гостилница, хапне си нѣщичко, извади десеттѣ лева и плаща. Какво остава въ кесията му? — Нищо не остава. Нищото, т. е. нулата, това сж неговитѣ недостатъци. Тогава, какъвъ смисълъ има човѣкъ да говори за своитѣ добродетели, които въ единъ часъ може да разпилѣе? Или какъвъ смисълъ има да говори за своитѣ недостатъци, отъ които въ единъ часъ може да се освободи? Ще му тури нѣкой десетъ лева въ кесията, и той пакъ става добродетеленъ човѣкъ.

За да развие въ себе си добри навици, ученикътъ трѣбва да използва всички условия за развиване на тия навици. Запримѣрь, въ нѣкое общество се устройва комуна, всички се хранятъ заедно, на братски начала. Какво се забелязва въ такива комунн? Едни работятъ, а други се ползватъ на готово отъ тѣхния трудъ. Тѣ се оправдаватъ съ това, че плащали. — Не, плащатъ или не, всички трѣбва еднакво да работятъ! Момичета и момчета, всички ще работятъ: ще слагатъ трапезата, ще я вдигатъ, ще сипватъ ядене, ще прислужватъ, ще миятъ чинии, тенджери — всичко ще става по дежурство. Всѣки ще знае, кога е дежуренъ и ще изпълни задълженията си, както трѣбва. Между комунаритѣ трѣбва да сѣществуватъ добри отношения: да не се обиждатъ, да не се докачатъ — всички да се разбиратъ помежду си като братя и сестри. Какво става сега въ братскитѣ комунн? Едни работятъ, други чакатъ на готово. Вследствие